

§. 5. Senatusconsultum est, quod Senatus jubet atque constituit. Nam cum auctus esset Populus Romanus, in eum modum, ut difficile esset in unum eum convocari legis faciendæ causâ; æquum visum est Senatam vice Populi, consuli.

Senatusconsultum, modò oratio Principis (quippe quam Scitum sequebatur. l. oratione. 16. pr ff de rit. nupt.) vocetur. exempl. l. item veniunt: 20. §. prator hæc. 6. collat. l. §. & rem 22. ff. de hæred. pet.

§. 6. Sed & quod Principi placuit, & legis habet vigorem: cum lege Regiâ, quæ de eius imperio lata est, Populus ei & in eum, omne imperium suum & potestatem concedat. Quodcunque ergo Imperator per epistolam b constituit, vel cognoscens c decrevit, vel edicto d præcepit, legem esse constat. Hæc sunt, quæ constitutiones appellantur.

de legib. imò & si de plano, & absque cognitionali examine (generaliter tamen: non quasi certo tantum negotio jus facturum. l. leges. 3. ibi, interlocutionibus, & c. C. de legib.) interlocutus fuit. d. l. 1. §. 1. de constit. princ.

d) Spontaneo scil. motu, ad subditorum utilitatem, publice proposita. d. l. 3. C. de legib.

a) qui erat veluti totum quid, ex Magistratibus constans. C. l. A. de Senator. thes. 2. Cujus pars denique fuerunt & ipsi Principes. l. jus Senatorum. 8. C. de dign. 12. 1. qui & orationes quandoque suas, quibus jus constituere volebant, in Senatu proponebant. Vnde evenit, ut unum idemque jus modò

a) legis scil. ferendæ, seu juris generaliter constituendi causâ. Quæ Principis intentio, ex quibus notis intelligi possit ac debeat, hic in seqq. & plenius in l. leges. 3. C. de legib. exponitur.

b) à se videlicet scriptam: l. 1. §. ff. de constit. princ. rescribendo nimirum alicui de jure quærenti.

c) causâ cognitionaliter exanimatâ. l. ult. princ. C.

[6.] Pla-